

Asia: VN/7002/2025

## **Luonnos hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi jätelain muuttamisesta**

### **Laki jätelain muuttamisesta**

#### **6 § Muut Määritelmät**

Kuntaliitto kiittää mahdollisuudesta lausua jätelain muutosehdotuksesta ja esittää kohdassa laki- ja asetuskohdissa pykäläkohtaiset näkemyksensä ja kohdassa Muut kommentit yleisen näkemyksensä säädösehdotuksiin. Kuntaliitto edustaa kaikkia Suomen kuntia ja toteaa lausuntonaan seuraavaa:

Muut määritelmät -pykälään lisätään nikotiinipussien määritelmä. Kuntaliitolla ei ole huomauttamista ko. määritelmään.

#### **48 § Tuottajavastuun piiriin kuuluvat tuotteet ja tuottajat**

Kuntaliitolla ei ole huomautettavaa ehdotettuun pykälämuutokseen.

Perustelujen mukaan tuottajavastuun piiriin lisättäisiin kaikki nikotiinipussit riippumatta siitä, sisältävätkö ne muovia. Muovia sisältäviä ja muovittomia nikotiinipusseja ei voida silmämääräisesti erottaa toisistaan, joten niiden osuuksia jäteastioihin kerätystä jätteestä ja siivotusta roskasta olisi kohtuuttoman työlästä tutkia. Kuntaliitto voi yhtyä tähän näkemykseen ja toteaa samalla, että kyseisten roskien siivoamisen hankaluuden näkökulmasta muovipitoisuudella ei ole merkitystä.

#### **48 a § Eräiden kertakäyttöisten muovituotteiden tuottajan kustannusvastuu**

Kuntaliitto toteaa, että pykälämuutos on johdonmukainen muiden vastaavien SUP-direktiivin alaisten tuotteiden kanssa eikä Kuntaliitolla ole huomautettavaa ehdotettuun pykälämuutokseen.

#### **48 b § Tuottajan kustannusvastuu tietyistä kuntien toteuttamista jätehuolto- ja siivoustoimista**

Pykälän 1 momenttia muutettaisiin siten, että tuottajan velvollisuus vastata tuotteista kunnille 48 c §:ssä tarkoitetuilla alueilla aiheutuvien jätehuolto- ja siivoustoimien kustannuksista korvattaisiin velvollisuudella korvata tuotteista kunnille mainituilla alueilla aiheutuvat jätehuolto- ja

siivoustoimien kustannukset. Momentissa säädettäisiin myös tuottajan maksaman korvauksen perustumisesta kiinteämääräiseen asukaskohtaiseen vuosikustannukseen ja sen määräytymisestä kuntien joulukuun 31 päivän asukasluvun mukaisesti. Kuntaliiton näkemyksen mukaan muutokset 1 momenttiin ovat asianmukaisia, mutta ehdottaa korvauksen määräytymistä koskevaan pykäläkohtaan pientä täsmennystä. Selvyyden vuoksi pykälässä olisi hyvä todeta, että asukasluku määräytyy nimenomaan kyseessä olevan laskentavuoden vuoden lopun asukasluvun perusteella, esim. seuraavasti:

”Korvaus perustuu kiinteämääräiseen asukaskohtaiseen vuosikustannukseen ja määräytyy laskentavuoden aikaisen kuntien joulukuun 31 päivän asukasluvun mukaisesti.”

Kuntaliitto huomauttaa, että pykälän 3 momentin kirjoitusasu ja perustelujen mukainen tarkoitus jättää nikotiinipussit tupakkaroska-astoiden kustannusvastuun ulkopuolelle ovat ristiriidassa keskenään. Pykälän 3 momentti on kirjoitettu siihen muotoon, että siinä todetaan yksioikoisesti, että nikotiinipussien tuottajien on korvattava kunnille kustannukset, jotka koituvat kyseisistä tuotteista aiheutuvan roskaantumisen ehkäisemiseksi järjestetyn jätteen keräyksen, kuljetuksen ja käsittelyn järjestämisestä, mukaan lukien tupakkajätteelle tarkoitetut keräysastiat. Katsomme, että perusteluilla ei pykälän velvoittavuutta voida lieventää, vaan pykälän 3 momenttia on tältä osin korjattava. Myös ehdotettu 48 i § viittaisi siihen, että tarkoitus on ollut jättää nikotiinipussit erillisen tupakkajäteastianfrankustannusvelvoitteen ulkopuolelle.

#### **48 d § Tuottajien kunnille maksaman korvauksen jakaminen tuoteryhmien ja tuottajien kesken**

Kuntaliitolla ei ole huomautettavaa pykälän sanamuotoon. On selkeyttävää, että asetuksenantovaltuus on siirretty omaksi erilliseksi pykäläkseen.

#### **48 e § Valtioneuvoston asetus tuottajien kunnille maksamien korvausten laskentaperusteista**

Ehdotettuun kiinteämääräiseen korvaustapaan siirtyminen yhdessä koostumustutkimusvelvoitteen kanssa edellyttää asetuksen korvausperusteiden määrittämistä 3 vuoden välein. Sinänsä kyseessä on nykyisen siirtymäajan korvausjärjestelmän kaltainen korvausjärjestelmä tiettyine poikkeuksineen. Niihin otamme kantaa yleisissä kommentteissa ja asetuskohdassa.

#### **48 f § Korvausmenettely**

Pykälän otsikko ehdotetaan muutettavaksi johdonmukaisemmaksi ehdotetun 48 b §:n kanssa. Muutos on kannatettava.

Pykälän 1 momentista ehdotetaan poistettavaksi kunnan velvollisuus ilmoittaa viranomaiselle jätehuolto- ja siivouskustannuksensa edelliseltä vuodelta. Myös säännös ilmoituksessa eriteltävistä kustannuksista poistettaisiin. Tuottajien maksamien korvausten perustuessa kiinteämääräiseen asukaskohtaiseen kustannukseen, kuntien ei tarvitsisi ilmoittaa viranomaiselle edellisen vuoden jätehuolto- ja siivouskustannuksia.

Kustannusten ilmoittamisvelvollisuuden sijaan momentissa säädettäisiin kunnan velvollisuudesta ilmoittaa viranomaiselle maksutietonsa. Ollakseen oikeutettu tuottajien maksamiin korvauksiin kunnan olisi vuosittain toukokuun viimeiseen arkipäivään mennessä ilmoitettava maksutietonsa viranomaiselle.

Kuntaliitto toteaa pykälän 1 momentin muutosten olevan yhdenmukaisia sen ehdotuksen kanssa, että korvaus perustuisi jatkossa erikseen määritettävään kiinteään asukaskohtaiseen vuosikustannukseen. Mikäli osa kustannuksista kuitenkin esimerkiksi lausuntopalautteen vuoksi korvattaisiin kuntakohtaisesti toteutuneiden kustannusten perusteella, tulisi pykälää siltä osin muokata.

Kuntaliitto ehdottaa, että korvausmenettelyä koskeva 2 momentin sisältö jaetaan selvyyden vuoksi kahteen erilliseen momenttiin 2 ja 3, jolloin myös nykyinen ehdotettu 3 momentti korvausten maksusta ja tilityksestä siirtyisi 4 momentiksi.

Kuntaliitto ehdottaa eriteltäväksi omaan 3 momenttiinsa säädöksen Lupa- ja valvontaviraston oikeudesta poiketa 48 e §:ssä tarkoitettussa asetuksessa säädetyistä kustannusten jakamisperusteista, jos tuottaja tai tuottajayhteisö osoittaa, että tuotteen ja tuoteryhmän osuus kerätyistä tai siivotusta roskasta on olosuhteiden muuttumisen johdosta merkittävästi pienempi kuin mitä asetuksessa säädetty kustannusten jakamisperuste osoittaa. Momenttiin olisi myös syytä lisätä toteamus asianosaisten kuulemisen tarpeesta kyseisessä tapauksessa (kuulemisvelvoite).

Asianosaisten kuulemisen rajoittamista koskeva kohta, jonka mukaan Lupa- ja valvontavirasto voisi tehdä päätöksen hallintolain 34 §:n 2 momentin mukaisesti asianosaisia kuulematta, ellei kuulemiselle ole erityistä perustetta, sopisi sen sijaan pykälän 2 momenttiin. Kyseessä on erittäin poikkeuksellinen menettely, joten sen käyttöä syytä rajata tarkkaan. Kiinteämääräisen korvauksen määrittelyn suhteen kuuleminen kuitenkin saattaa olla ilmeisen tarpeetonta, koska korvaus perustuisi suoraan lakiin ja asetukseen. Lupa- ja valvontaviraston tekemästä päätöksestä tulee kuitenkin olla mahdollisuus valittaa, mikäli päätöksessä havaittaisiin esimerkiksi ilmiselvä virhe (kunnan osalta virheellinen asukasluku tai muu vastaava).

#### **48 g § Kunnan selvitys toteutetuista jätehuolto- ja siivoustoimista**

Ehdotettu pykälä olisi uusi. Pykälässä säädettäisiin kunnan velvollisuudesta toimittaa vuosittain Lupa- ja valvontavirastolle toukokuun viimeiseen arkipäivään mennessä selvitys edellisen vuoden aikana toteuttamistaan jätehuolto- ja siivoustoimista. Selvityksen tarkoituksena olisi valvoa sitä, että kunnat toteuttavat tuottajan kustannusvastuun piiriin kuuluvat tarvittavat jätehuolto- ja siivoustoimet.

Kuntaliitto ymmärtää tarpeen seurata kuntien toimia tuottajien kustannusvastuun vastineeksi, mutta pitää uutta ehdotettua pykälää osin epätarkoituksenmukaisena ja epäselvänä. Sen perusteella ei ymmärrä, miten ja missä muodossa raportit on ajateltu toimitettavan ja kuinka laajasti tai millä

tarkkuudella ko. vaadittuja seikkoja tulisi kuvata. Raportointia ei tule vaatia vain raportoinnin ilosta, vaan sen tulee perustua aitoon tarpeeseen ja sen tulisi vastata siihen tarpeeseen, että euromääräisen kuntien korvaustason määrittämiseksi on tarpeen pystyä arvioimaan jatkossakin kunnille jätteen keräys- ja siivoustyöstä aiheutuvia kustannuksia.

Kuntaliitto ehdottaa, että tarpeettoman raportointitaakan välttämiseksi kunnat raportoisivat keräys- ja siivoustoimensa, tupakkajätteen keräysastioiden hankinnan ja ylläpidon sekä tupakkatuotteista ja nikotiinipusseista syntyviin jätteisiin liittyvät tiedotus- ja neuvontatoimensa esitettyä harvemmin, kolmen vuoden välein. Kuntaliitto esittää myös, että harvempaan veloitteeseen lisättäisiin kunnalle velvollisuus raportoida eri siivoustoimiin kuluvia kustannuksia ainakin karkealla tasolla. Tällöin kuntien olisi tarpeen seurata ja arvioida kustannuksia, mutta raportointiin riittäisi raportointiajankohtaa edeltävän vuoden seurantatiedot (tai korkeintaan tiedot kahden edeltävän vuoden ajalta). Kolmen vuoden välein tapahtuva raportointi määriteltäisiin tehtävän aina sen vuoden toukokuun loppuun mennessä, jolloin SUP-korvausasetus tarkistetaan syksyllä koskien seuraavia kolmea vuotta. Tällöin vaatimus olisi johdonmukainen myös sen kanssa, että jätteistä tulee tehdä koostumustutkimukset kolmen vuoden välein.

Muutoin raportin tulisi olla sisältövaatimuksiltaan suhteellisen kevyt ja raportointiin tulisi antaa yhtenevää ohjeistusta kunnille. Tämä voisi olla SUP-seurantaryhmän tehtävä enneminkin kuin luotettavamman kustannustiedon selvittäminen. SUP-seurantaryhmä voisi sitten kyllä arvioida kulloisellakin raportointikierroksella saatujen seuranta- ja arvioperusteisten kustannusten luotettavuutta yleisellä tasolla.

#### **48 i § Kunnan velvollisuudet tupakkatuotteista ja nikotiinipusseista aiheutuvan roskaantumisen ennalta ehkäisemisessä**

Kuntaliitolla ei ole sinänsä huomautettavaa pykälän sanamuotoihin. Kunnat jo nyt keräävät ja siivoavat nikotiinipusseista aiheutuvia roskia ja roskaantumista, joten velvoite ei aiheuta toimintatapojen muutoksia siltä osin. Neuvonta- ja tiedotusvelvollisuus sen sijaan on uusi ja sen osalta tulee huolehtia, että kunnat saavat tehtävän hoitamisesta täysimääräisen korvauksen.

Kuntaliitto katsoo, että ehdotettu kustannusten korvausjärjestelmä ei takaa kuntien harjoittamasta tiedotuksesta ja neuvonnasta saatavaksi täysimääräistä korvausta ja siksi tämän veloitteen säätäminen kunnille on erittäin kyseenalaista. Ko. toimien kustannustasoa pitäisi pystyä seuraamaan ja kohdentamaan toimista aiheutuvat kustannukset kuntien näkökulmasta asianmukaisesti ja täysimääräisesti. Vastaavasti tupakkatuotteisiin liittyvän roskaantumisneuvonnan täysimääräinen korvaaminen jää uudessa korvausmallissa epäselväksi, kuten myös nimenomaisesti roska-astioiden hankinnasta aiheutuvien kulujen täysimääräinen korvaaminen. Palaamme tähän yleisissä ja asetuksesta esittämissämme kommentteissa.

#### **51 § Tuottajan tiedotus- ja neuvontavelvollisuus**

Kuntaliitolla ei ole huomautettavaa pykälään, mutta viittaamme edellisen pykälän yhteydessä toteamaamme. Tupakka- ja nikotiinituotteiden aiheuttaman roskaantumisen osalta tiedotus- ja neuvontavelvollisuudesta poikkeaminen ei saa aiheuttaa heidän puolestaan neuvomaan veloitetuille osapuolille eli kunnille kustannuksia, joita ei korvattaisi.

### **Voimaantulo**

Kuntaliitolla ei ole huomautettavaa voimaantuloon, mutta toivoo tarkistettavaksi mahdolliset siirtymäaikatarpeet niin lain kuin asetuksenkin osalta.

## **Valtioneuvoston asetus eräiden muovituotteiden tuottajien kunnille vuosilta 2026–2028 maksamien korvausten laskentaperusteista**

### **Tähän voitte kirjoittaa mahdolliset kommenttinne asetusluonnokseen.**

Kuntaliitto toteaa, että asetuksen antaminen on välttämätöntä tuottajien korvausvastuun tarkaksi määrittämiseksi. Pykälien 3 ja 4 osuudet saadaan valmisteilla olevasta koostumustutkimuksesta.

Sen sijaan keskustelua 2 pykälässä esitetystä kuntien kiinteämääräisestä asukaskohtaisesta vuosikustannuksesta ei ole vielä edes aloitettu. Siihen todetaan saatavan aineistoa Kuntaliiton vuoden 2020 kustannusselvityksestä, kuntien ilmoittamista kustannuksista vuodelle 2023 sekä vuodelle 2024, jonka osalta ilmoittaminen on vielä käynnissä. Kuntaliiton kustannusselvityksen 2020 mukaan arvioitu keskimääräinen kuntaryhmittäin ja asukasluvuihin painotettu jätteen keräyksen ja siivoamisen kokonaiskustannus oli noin 7,2 e/asukas.

Kuntaliitto uskoo, että asetuksen 2 §:n kohtien 1 ja 2 (roskaantumisen ehkäiseminen ja siivoaminen) kustannustasot voidaan kohtuudella määrittää em. aineiston perusteella. Sen sijaan 2 §:n kohtiin 3 ja 4 liittyvät Kuntaliiton näkemyksen mukaan suurimmat epävarmuudet riittävän ja asianmukaisen kustannustason määrittämiseksi. Siksi niiden siirtämistä kokonaisuudessaan kiinteän euromääräisen asukaskohtaisen kustannusmäärittelyn piiriin tulee vielä harkita uudelleen. Esitämme lausunnon kohdassa Muut kommentit tähän liittyviä tarkempia näkemyksiämme.

Toteamme myös 2 §:n kohtiin 3 ja 4 liittyen, että asetuksesta puuttuvat kokonaan pykälät edellä mainittujen kustannusten jakamiseksi eri tuoteryhmien kesken. Lienee selvää, että kohdan 3 kustannuksista vastaa vain yksi tuoteryhmä, joka on kertakäyttöisiin muovituotteisiin kuuluvat tupakkatuotteet ja suodattimet. Joka tapauksessa tämäkin olisi hyvä todeta omassa pykälässään asetuksessa.

Kuntaliitto katsoo, että 2 §:n kohdan 4 tiedotus- ja neuvontavelvoitteen aiheuttamien kustannusten jakaminen tulee tehdä kahden eri tuoteryhmän eli tupakkatuotteiden ja suodattimien sekä nikotiinipussien kesken, ja tästä tulee säätää asetuksessa. Kuntaliitolle ei ole lainkaan selvää, millä perusteella kustannusjako kyseisten tuoteryhmien kesken toteutettaisiin. Nikotiinipussien tuottajat eivät välttämättä ole aina samoja kuin tupakkatuotteiden tuottajat. Esityksen perusteluissakin

yrittysvaikutuskohdassa todetaan, että osa yrityksistä, joille tulisi kustannuksia nikotiinipussien aiheuttaman roskaantumisen lisäämisestä tuottajan kustannusvastuun piiriin olisi tupakkayhtiöitä, joilla on jo kustannusvastuu kuntien jätehuolto- ja siivoustoimista tupakkatuotteiden osalta. Tämän mukaan osa yrityksistä joutuisi vain nikotiinipussien valmistajan tai maahantuojan roolissa SUP-kustannusvastuun piiriin.

## Muut kommentit

### **Tähän voitte kirjoittaa mahdolliset muut kommenttinne esitysluonnokseen.**

Kuntaliitto kannattaa esityksessä ehdotettua nikotiinipussien tuottajien kustannusvastuun laajentamista kuntien jätehuolto- ja siivoustoimiin, jotka liittyvät nikotiinipussijätteistä aiheutuvan roskaantumisen ehkäisemiseen ja siivoamiseen. Kunnilta saadun näkemyksen mukaan nikotiinipussien aiheuttama roskaantuminen on viime vuosina huomattavasti yleistynyt ko. pussien käytön yleistymisen myötä. Lisäksi nikotiinipussit ovat roskena tumppien ohella erittäin hankalasti siivottavia pienen kokonsa ja maahan liiskaantumisominaisuutensa vuoksi.

Kuntaliitto kannattaa myös esityksessä ehdotettua kuntien jätteiden synnyn ehkäisystä ja roskaantumisen siivoamisesta aiheutuvien kustannusten korvausten muuttamista kiinteämääräiseksi asukaskohtaiseksi vuosikustannukseksi, mutta suhtautuu varauksella tupakka-astioita ja tiedotusta ja neuvontaa koskevaan korvausjärjestelmän muutosehdotukseen.

Perusteluna varaukselliselle suhtautumisellemme toteamme, että ehdotettu korvausjärjestelmä soveltuu melko huonosti tiedotus- ja neuvontatoimiin, jotka ovat usein kampanjaluonteisia ja paikallisia tai alueellisia. Kunnat ovat kritisoineet jo aiemmin säädettyä tiedotus- ja neuvontavelvoitetta epämääräiseksi. Kunnissa ei ole ollut selvää, millaisia toimia siellä tulisi tehdä, miten toimet erotellaan muusta tupakoinnin ehkäisyn neuvonnasta (kustannusten osalta) ja mitkä erilaiset toimet sisältyvät juuri roskaantumisen ehkäisemisen osalta tuottajan kustannusvastuun alle. Tähän tulisi antaa yleispätevää ohjeistusta, eikä seurantaryhmä ole pystynyt kyseistä ohjeistusta toistaiseksi tuottamaan.

Todennäköisesti juuri vuodelta 2023 on osa relevanteista kustannuksista jäänyt ilmoittamatta tämän epäselvyyden ja tietämättömyyden vuoksi. Pirkanmaan ELY-keskuksen vuoden 2023 kustannusten korvauksia koskevasta päätöksestä ja korvauksia hakeneista vain 94 kunnasta voi jo päätellä, että tietoisuus kuntaa koskevista tupakkaroska-astioiden hankintavelvoitteesta ja tiedotus- ja neuvontavelvoitteesta on saavuttanut kunnat melko hitaasti. Hyväksytyt korvaukset tupakkajätteen keräysastioista olivat yhteensä noin 52 200 euroa ja korvaukset tiedotuksesta ja neuvonnasta noin 4 800 euroa, mitkä summina suhteutettuna koko valtakuntaan ovat nimellisiä ja osoittavat, että velvoitteiden toimeenpano on kunnissa edelleen kesken ja edellyttää lainsäädäntömuutoksesta, velvoitteista ja korvausmahdollisuudesta edelleen tiedottamista.

Mikäli vuoden 2023 maksetun korvauksen perusteella määriteltäisiin jatkossa kunnan asukaslukupohjaisen neuvontavelvoitteen korvaustaso, korvaus ei ole omiaan kannustamaan kuntia ryhtymään lain edellyttämiin minkäänlaisiin tiedotus- ja neuvontatoimiin tuottajien puolesta. Siten kirjaukset neuvontaan ryhtymisestä uhkaavat jäädä torsoiksi tältä osin. Jotta neuvonta olisi tehokasta, tulisi korvauksen olla riittävällä tasolla. Siksi tiedotuksen ja neuvonnan osalta tulisikin pohtia niin toimien kuin kustannusten osalta kohtuullinen enimmäistaso, jolla kuntien halutaan neuvontaa tekevän ja määrittää korvaustaso tätä vastaavasti. Järkevää ja kustannustehokasta voisi olla myös se, että neuvontaan panostettaisiin kuntien yhteisenä toimena ja kunnille olisi saatavilla tuottajien kustannuksella laadittua valtakunnallista aineistoa oman neuvontansa tueksi. Sellaista malliakin voisi pohtia, että suurin osa määrittelystä korvauksesta voitaisiin maksaa (ennakkoon) esimerkiksi Kuntaliitolle tai jollekin puolueettomalle taholle, joka huolehtisi kunnille toimitettavan valistusmateriaalin laatimisesta tai hankkimisesta ja jakaisi sitä kuntien käyttöön. Kunnilla tulee kuitenkin sen ohella olla mahdollisuus myös omaan valistukseensa ja kampanjointiin sekä esimerkiksi valistusta tukevien materiaalien hankintaan (vaikkapa tarroitus).

Kuntaliiton laskelmien mukaan vaadittujen roska-astioiden kokonaismäärän koko Manner-Suomessa tulisi olla reilu 18 600 (noin 5,6 milj. asukasta). Kukaan ei tunne tarkkaan kuntien astiamäärän lähtötasoa, mutta säädettäessä kyseessä on ollut kunnille huomattavan suuri uudisastiamäärän hankintavelvoite. Mikäli oletetaan, että kuntien olisi tullut hankkia 10 000 uutta astiaa, joiden hankintahinta vaihtelisi 100–200 euroa, tarkoittaisi tämä 1-2 miljoonan euron hankintakuluja. Tähän saakka maksetut kulut osoittavat, että lainsäätäjän asettaman tavoitteen saavuttaminen mitä todennäköisemmin edellyttää vielä toimia. Mikäli halutaan aidosti saavuttaa myös tupakkaroska-astioissa taso 1 astia jokaista kunnan 300 asukasta kohden, tulee tupakkaroska-astioiden hankinta ko. tasoon saakka korvata kunnille myös vuodesta 2026 alkaen. Lähtökohta lainsäädännössä ei voi olla se, että kuntien tulee omalla kustannuksellaan toteuttaa EU:ssa tupakkatuottajien vastuulle nimenomaisesti säilytettjä, kansallisesti toimeenpantuja toimia vastata tupakkajätteen keräysinfra.

SUP-direktiivin tuottajille asettama velvoite kustantaa erillinen tupakkaroskainfra on selkeä. Sen vuoksi Kuntaliitto ehdottaa, että jätelakiin lisätään erillinen säädös siitä, että kunnilla on oikeus saada tositteisiin perustuva korvaus tupakkaroska-astioiden hankinnasta tasoon yksi astia jokaista 300 kunnan asukasta kohden, koskien myös vuoden 2025 lopun jälkeistä aikaa. Tämän lisäksi voitaisiin määrittää em. astiainfran ylläpitokustannukset kiinteämääräisenä asukaslukuun perustuvana vuosikustannuksena, mikäli ylläpidon kustannukset saadaan arvioitua jotenkin luotettavasti. On oletettavaa, että ylläpitokustannukset kasvavat ajan kuluessa jonkin verran astiakannan vanhetessa ja määrän lisääntyttyä. Oletus on myös, että kuntien hankintakustannusvaatimukset vähenevät huomattavasti ajan myötä, tosin rikkoutuneiden astioiden tilalle on kuitenkin hankittava aika ajoin myös uusia. On myös määriteltävä, lasketaanko rikkoutuneiden astioiden tilalle hankitut uudet astiat ylläpitokuluihin vai uudishankintoihin.

Kuntaliitolle on selvinnyt eri yhteyksissä kuntien kanssa keskustellessa, että monessa kunnassa on tulkittu astiamääräsäännöstä virheellisesti siten, että lainsäädännön vaatimus 1 astia/300 asukasta tarkoittaisi sitä, että kyseisiä astioita voisi hankkia vielä vuonna 2026. Tämäkin osoittaa, että asiaan syvällisesti perehtymättömälle henkilölle SUP-kustannusvastuun sääntely on erittäin monimutkaista.

Kunnissa on myös ollut epäluuloa sitä kohtaan, saadaanko järjestelmän kautta kustannuksia takaisin vai ei, ja millaisella odotusajalla. Tämä on osin hidastanut toimeenpanoa. Nyt, kun korvauksia on ensimmäisen kerran tänä keväänä 2025 maksettu vuodelta 2023, saattavat epäluulot alkaa karista.

Kunnioittavasti

SUOMEN KUNTALIITTO

Paavo Taipale

johtaja, yhdyskunta ja ympäristö

Tuulia Innala

erityisasiantuntija

Innala Tuulia  
Suomen Kuntaliitto ry